

Sygn. akt: I C 780/17 upr.

Na rozprawie dnia 20 grudnia 2017 r. nie stawił się pełn. powoda (...) sp. z o.o. z siedzibą w W., o terminie zawiadomiony prawidłowo.

Pozwana A. Ś. nie stawiała się, zawiadomiona w trybie art. 139 par. 1 kpc, nie złożyła żadnych wyjaśnień, ani też nie żądała przeprowadzenia rozprawy w swojej nieobecności.

Odstąpiono od nagrywania na podstawie art. 157§2 KPC.

Przewodniczący ogłosił wyrok zaoczny.

Przewodniczący:

Protokolant:

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia SR Małgorzata Kłek
Protokolant:	p. o. sekr. sąd. Anna Pietrzyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 grudnia 2017 r. w K.

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.

przeciwko A. Ś.

o zapłatę

powództwo oddała.

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym 18 maja 2017 r. powód (...) Sp. z o.o. w W. wystąpił o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej A. Ś. kwoty 2 922,14 zł wraz ze wskazanymi w pozwie odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu swojego żądania powód wskazał, iż wierzytelność wynika z umowy elastycznej pożyczki ratalnej zawartej przez powoda z pozwaną 12.01.2016r. w formie elektronicznej.

Jak wskazano w pozwie, pozwana za pomocą formularza rejestracyjnego umieszczonego na stronie internetowej należącej do powoda (...) dokonała rejestracji równoznacznej ze złożeniem wniosku o pożyczkę. Pozwana dokonała wyboru pożyczki i okresu spłaty a następnie zgodnie z procedurą dokonała przelewu wymaganej kwoty (0,01 lub

1,00 zł) na rachunek bankowy wskazany przez (...) Sp. z o.o. z tytułem przelewu „Potwierdzam rejestrację i zgadzam się na umowę pożyczki Z..pl”. Po dokonaniu przez pożyczkodawcę czynności weryfikacyjnych, w dniu 12.01.2016 r, pożyczkodawca przełał na rachunek bankowy pozwanej, z którego pozwana dokonała przelewu opłaty weryfikacyjnej zawnioskowaną kwotę pożyczki w wysokości 1 715,23 zł.

Powód wskazał, iż w związku z zawartą umową została naliczona prowizja w wysokości 1 028,73zł, stanowiąca opłatę za udzielenie pożyczki, którą pożyczkobiorca był zobowiązany uiścić pożyczkodawcy. Kwota prowizji doliczana jest przez pożyczkodawcę do kwoty pożyczki.

Pozwana pomimo otrzymania wezwań do zapłaty w formie wiadomości e-mail oraz sms nie dokonała spłaty zadłużenia z tytułu pożyczki. Z uwagi na opóźnienie pozwanej w spełnieniu świadczenia powód domaga się odsetek za czas opóźnienia.

Na dochodzoną pozewem kwotę składa się: 1 715,23 zł tytułem należności głównej będącej kwotą pożyczki udzielonej zgodnie z umową pożyczki numer (...); 142,18 zł tytułem skapitalizowanych odsetek umownych za faktyczne opóźnienie w spłacie pożyczki od dnia następnego po dniu wymagalności tj. od dnia 13.09.2016 r. do 19.04.2017 r.; 36 zł tytułem opłat windykacyjnych; 1028,73 zł tytułem prowizji od udzielonej pożyczki. Jednocześnie powód domaga się od kwoty 1 715,23 zł zł należności głównej odsetek umownych w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz od kwot 142,18 zł, 36 zł i 1028,73 zł – odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty

Pozwana A. Ś., zawiadomiona o terminie rozprawy w trybie art. 139 par 1 kpc, nie stawiała się na rozprawie, nie złożyła odpowiedzi na pozew i nie zajęła stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód nie udowodnił, że przysługuje mu dochodzone pozewem roszczenie względem pozwanej. Zgodnie z ogólną zasadą wyrażoną w art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na tym, kto z faktu tego wywodzi skutki prawne. Strony zobowiązane są w myśl przepisu art. 232 kpc wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Ciężar udowodnienia faktów uzasadniających objęte pozewem roszczenie spoczywał na powodzie, który winien wykazać wszystkie okoliczności stanowiące podstawę żądania pozwu.

Podstawowym ciężarem procesowym obciążającym stronę jest ciężar twierdzenia, który sprowadza się do obowiązku przytaczania twierdzeń o faktach (okolicznościach faktycznych) mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Twierdzenia te stanowią przedmiot poznania przez sąd i sprawdzenia pod względem prawdziwości, czemu służy postępowanie dowodowe. Tym samym za przedmiot dowodu mogą zostać uznane wyłącznie fakty, które wyznaczają przesłanki dochodzenia roszczenia w postępowaniu sądowym. Przedmiotem dowodu mogą być jedynie fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. O tym, które z faktów podnoszonych przez strony będą miały taki charakter, decydują normy prawa materialnego, które w postępowaniu mają zostać urzeczywistnione. Te z kolei ustala sąd na podstawie twierdzeń powoda, przytaczanych dla uzasadnienia zgłaszanego w postępowaniu żądania.

Drugim ciężarem spoczywającym na stronie postępowania cywilnego, obok ciężaru twierdzenia, jest ciężar dowodzenia. Strona, występując do sądu z żądaniem udzielenia ochrony prawnej, powinna wskazać okoliczności faktyczne uzasadniające zgłaszane żądanie, a ponadto wykazać ich prawdziwość. Jeżeli są to fakty wymagające dowodu, na stronie spoczywa ciężar przedstawiania sądowi orzekającemu środków dowodowych, których przeprowadzenie pozwoli na ustalenie korzystnych dla niej faktów. Z ogólnej zasady rozkładu ciężaru dowodu (art. 6 kc), wynika, że w postępowaniu cywilnym strona, która dochodząc danego roszczenia, powołuje dla jego uzasadnienia określone okoliczności faktyczne, okoliczności te powinna udowodnić.

W niniejszej sprawie powód nie udowodnił, iż przysługuje mu dochodzone pozwem roszczenie względem pozwanej, nie wykazał bowiem istnienia przedmiotowej wierzytelności.

W szczególności nie wykazał, aby strony zawarły umowę pożyczki o treści zgodnej z twierdzeniami pozwu.

W uzasadnieniu pozwu szczegółowo opisano tryb udzielenia pożyczki pozwanej, który polegać miał m.in. na dokonaniu przez na pozwaną za pomocą formularza rejestracyjnego umieszczonego na stronie internetowej należącej do powoda (...) rejestracji równoznacznej ze złożeniem wniosku o pożyczkę, dokonaniu wyboru pożyczki i okresu spłaty a następnie - zgodnie z procedurą- dokonaniu przelewu wymaganej kwoty (0,01 lub 1,00 zł) na rachunek bankowy wskazany przez (...) Sp. z o.o. z tytułem przelewu „Potwierdzam rejestrację i zgadzam się na umowę pożyczki Z..pl”. W wyniku tych czynności - po dokonaniu przez pożyczkodawcę czynności weryfikacyjnych - w dniu 12.01.2016 r, pożyczkodawca miał przelać na rachunek bankowy pozwanej, z którego pozwana miała wcześniej dokonać przelewu opłaty weryfikacyjnej, zawnioskowaną kwotę pożyczki w wysokości 1 715,23 zł.

Tymczasem do pozwu – na potwierdzenie jego twierdzeń- załączono umowę pożyczki z dnia 12 stycznia 2016 r. (k. 19-25), zawartą przez pozwaną przy udziale doradcy finansowego na kwotę 4000 zł, przy czym całkowita kwota do zapłaty przez pożyczkobiorcę została określona na kwotę 6 779,92. Zgodnie z tą umową została przelana na rachunek wskazany przez pożyczkobiorcę kwota pożyczki tj. 4000 zł (k.28).

Brak jest natomiast dowodów zawarcia przez pozwaną umowy pożyczki w trybie wskazanym w pozwie w tym w szczególności potwierdzających dokonanie przez nią rejestracji i złożenie wniosku na stronie internetowej powoda, jak też dokonania przez pozwaną przelewu opłaty związanej z procesem rejestracji z rachunku bankowego pozwanej, na który następnie miała zostać przelana pożyczka udzielona jej przez powoda. Wreszcie brak jest dowodu wypłaty pozwanej kwoty pożyczki wskazanej w pozwie a mianowicie kwoty 1 715,23 zł. Jednocześnie powód nie przedstawił w pozwie żadnych informacji dotyczących ewentualnej spłaty przez pozwaną zaciągniętej przez nią pożyczki w części. W tej sytuacji w ocenie Sądu istnieją uzasadnione wątpliwości, czy roszczenie powoda dochodzone pozwem wynika z załączonej do pozwu umowy pożyczki na kwotę 4000 zł zawartej z pozwaną czy też z innej umowy pożyczki na kwotę 1715,23 zł, której to umowy jak też ewentualnie innych dowodów potwierdzających jej zawarcie w niniejszym postępowaniu sądowi nie przedłożono.

Mając na uwadze powyższe należało uznać, że powód nie wykazał, iż przysługuje mu względem pozwanej dochodzona pozwem wierzytelność. Zgodnie zaś z ogólną zasadą wyrażoną w art. 6 kc, ciężar udowodnienia faktu spoczywa na tym, kto z tego faktu wywodzi skutki prawne. Na gruncie prawa procesowego odpowiednikiem cyt. przepisu jest art. 232 kpc, zgodnie z którym strony zobowiązane są wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. W myśl przytoczonych przepisów, to na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie.

Powód winien zatem wykazać wszystkie okoliczności stanowiące podstawę żądania pozwu. Podkreślić należy, iż w przedmiotowym postępowaniu strona powodowa jest podmiotem profesjonalnym, który powinien być świadom wystąpienia negatywnych konsekwencji procesowych w przypadku nie przedstawienia dowodów na poparcie zgłoszonego roszczenia.

Nie można było również w przedmiotowej sprawie uznać, że pozwana nie przedstawiając swojego stanowiska w rzeczywistości uznała powództwo. Powód reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika procesowego, winien przejawiać staranność w wykazaniu zasadności powództwa. Brak merytorycznego zaprzeczenia jego twierdzeń przez pozwanego nie zwalniał go od wykazania podstawowych okoliczności wskazujących na zasadność żądania. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z 7.11.2007 r. (II CSK 293/07), ciężar udowodnienia faktu należy rozumieć nie tylko jako obciążenie jednej ze stron procesu obowiązkiem przekonania sądu dowodami o prawdziwości swoich twierdzeń, ale również konsekwencjami zaniechania realizacji tego obowiązku lub jego nieskuteczności.

Sąd jest zobligowany do uznania twierdzeń powoda przy bezczynności pozwanej jedynie w przypadku braku wątpliwości co do zasadności pozwu. W niniejszej sprawie natomiast powód nie przedłożył dowodów dostatecznie uzasadniających jego roszczenie. W konsekwencji należało stwierdzić, że powód nie udowodnił swojego roszczenia, choć był do tego zobowiązany.

Mając na względzie wszystkie powyższe okoliczności, powództwo należało oddalić.